

βιολιτζήδες

βιολιτζήδες, οι, ουσ. [πλ του ουσ. βιολιτζής <βιολί] οι βιολιστές και γενικά οι οργανοπαίχτες: «στο γάμο τους είχαν προσκαλέσει όλους τους βιολιτζήδες της περιοχής και τα όργανα αντιλαλούσαν μέχρι κάτω τον κάμπο».

- *βαράτε βιολιτζήδες*, έκφραση τέλειας αδιαφορίας για οτιδήποτε: «ό,τι και να γίνει, ό,τι και να δείτε, εσείς βαράτε βιολιτζήδες». Από την εικόνα των βιολιτζήδων, που σε κάποιο γλέντι παίζουν ασταμάτητα τα όργανά τους, αλλά και που, όταν δημιουργηθεί κάποια παρεξήγηση, αδιαφορούν γι' αυτήν και εξακολουθούν να παίζουν πιο δυνατά, για να σκεπάσουν με τον ήχο της μουσικής το θόρυβο και τη φασαρία.

- *οι βιολιτζήδες άλλαξαν, ο χαβάς μένει ο ίδιος*, αυτοί που διοικούσαν, που κυβερνούσαν έφυγαν, όμως και οι νέοι που ήρθαν έχουν την ίδια κακή νοοτροπία διακυβέρνησης με αυτούς που έφυγαν: «στην αρχή χαρήκαμε, που έπεσε η κυβέρνηση, γιατί είπαμε πως αυτή η νέα θα διορθώσει τα πράγματα, αλλά, όπως πάντα συμβαίνει, οι βιολιτζήδες άλλαξαν, ο χαβάς μένει ο ίδιος». Η φρ. αποδίδεται στον Θεόδωρο Κολοκοτρώνη.

- *τώρα βαράτε βιολιτζήδες*, η υπόθεση ή η δουλειά έγινε χάλια, απέτυχε: «όπως χειρίστηκες τη δουλειά, τώρα βαράτε βιολιτζήδες». Υποτίθεται, για να καλυφθεί από τη μουσική η εντύπωση της αποτυχίας.

Κέντρο Ελληνικής Γλώσσας